

פרק ל"ב בספר התנ"א

למוד משתף ב'חברותא' מתוך אהבת ישראל

נלמד יחד כיצד כל יהודי הוא **אחד**. בחרו מי יקרא את הקטעים של האות **א**, ומי של האות **ז**.

לכל יהודי יש "חלק אלוהי ממעל", איך יתכן שהנפש שלי היא רק חלק? ומה זה אומר שכלם נשמה אחת?

הנפש היא דבר רוחני שנשאר שלם גם כאשר הוא מתחלק להרבה מאוד חלקים, ובכך היא שונה מדברים גשמיים. כל ישראל הם נשמה אחת שהתחלקה בין הגופים.

בכל אחד מאתנו יש נשמה מיחדת, חלק מנשמת ישראל, וביחד כל היהודים מרכיבים את השלם. כאשר יהודי נפרד מיהודי אחר, השלמות של כל עם ישראל נפגמת.

אחדותו של עם ישראל חשובה מאוד מפני שהיא גורמת לקדוש ברוך הוא נחת רוח מיחדת, כמו אבא השמח מאוד כשהוא רואה את ילדיו חברים ואוהבים זה את זה. במצב כזה הקדוש ברוך הוא משפיע עלינו שפע ברכות שגורמות לעולם להיות טוב יותר.

אה, לכן כתוב בפרק ל"ב בתנ"א:

הרי זו דרך ישראל, למגדול ועד קטן... ולכן נקראו כל ישראל אחים ממע, מצד שרש נפשם בהשם אחד, רק שהגופים מחלקים...

וגם המקרבים אליו והוכיחם ולא שבו מעונותיהם שמצוה לשנאתם, מצוה לאהבם גם כן, ושתיקה הן אמת – שנאה מצד הרע שבהם ואהבה מצד בחינת הטוב הגנוז שבהם, שהוא ניצוץ אלקות שבתוכם המחיה נפשם האלקית.

אז מה למדנו היום?

למדנו שעם ישראל הם כמו אחים ממע, כי לכלם נפש אלקית שהיא חלק מהקדוש ברוך הוא.

למדנו גם שצריך לאהב כל יהודי בזכות הפנימיות שלו.

כאשר כל ישראל מאחדים ואוהבים זה את זה, יש לקדוש ברוך הוא נחת רוח עצומה.

כדי שתהיה לנו אהבת ישראל, עלינו לראות את הטוב בזולת, ולהתאמץ להיטיב עם אחרים.